

da tør det ventes, at den danske Konge og Folketamme vil trænge igjennem.

Jeg troer, at man har i Almindelighed været enig i at erkende den danske Kongeløvs Arvesølge som et Vidnesbyrd om den griffensfeldtske Statskunst, om en Fremsynethed hos denne Statsmand, et rigtigt Blik for det, som baader Danmarks Rige efter de politiske Forhold og dets geographiske Beliggenhed, en Fremsynethed, som vi kun altfor ofte have savnet hos vore Forfædre. Jeg troer, at det er en Tanke, som i disse Tider oftere har paastrængt sig enhver af os, at mange Forviklinger, mange Vanskeligheder vilde have været undgaaede, dersom der hos vore Forfædre havde været noget større Forudsæenighed, nogen mindre Tilbøielighed til at slaae sig til Ro ved det Nærværende, nogen mindre Frygt for at gaae Vanskeligheder under Ole. Men det er ikke den rette Brug af Historien, naar man alene hæfter Diet paa Forfædrene, og ikke tillige vender Blikket fremad til Sønnerne. Lader os komme ihu, at ogsaa vi ville blive historiske Forfædre; og naar der da indtræffer andre Jordffælskæstider for Danmark, som de, vi have oplevet, da lad det ikke blive paaagt os af vore Efterkommere, at vi have taget dem det Fodfæste bort under Fødderne, som vi endnu have havt at støtte os til i Kongelovens Arvesølge (Hør!).

Formanden: Forinden Forhandlingerne skride videre, skal jeg tillade mig at oplyse Rigsdagen om deres nærværende Standpunkt. Da Dagsmødet begyndte, var der indtegnet 11 Talere, og jeg antog, at det vilde blive nødvendigt at holde et Aftenmøde. Senere have imidlertid 7 Talere frasaget Ordet tildeels betingelsesviis, nemlig under Forudsætning af, at Andre ikke senere indtegnede sig, og der staaer nu kun tilbage af dem, der ere indtegnede, Folketingsmanden for Kjøbenhavns 3de Valgfreds, hvem jeg herved skal give Ordet.

J. C. Larsen: Jeg kan begynde med det Samme, hvormed den ærede Taler, som nu satte sig, begyndte med, nemlig med at udtale min store Tilfredshed med og Paaskjønneelse af de Ytringer, vi hørte igaar af den meget ærede Premierminister. Han erklærede at ville bringe Sagen tilbage paa sit rette

Standpunkt, og — saavidt jeg opfattede ham, og saavidt jeg har kunnet erfare af mange Andre, der noie hørte efter hans Ord, at de ogsaa opfattede ham — saa opgav han nu den Mening, der tidligere var forudsat at herse hos Ministeriet, at Antagelsen af den meget omtalte Sætning i det kongelige Budskab var en Nødvendighed ifølge Tractaternes Indhold, navnlig ifølge Londonertractaten. Antagelsen af denne omtvistede Sætning er da — saavidt jeg opfattede ham rigtigt — nu blevet til et af hine Forhandlinger og Dvereenkomster uafhængigt frit indre Spørgsmaal, der bliver at afgjøre efter hvad vi i og for sig maae erkende for det Nyttigste og Gavnligste for Fædrelandet. Naar dette tør saaledes antages, bliver Sagen vistnok meget simplificeret. Jeg skal da ogsaa afholde mig fra at dvæle længere ved det Spørgsmaal, der tidligere under en anden Forudsætning var et Hovedspørgsmaal, og der er kun et Par ganske enkelte Puncter, ved de sidste Forhandlinger derom, jeg skal tillade mig at berøre. Den meget ærede Minister yttrede saaledes, at det kunde ikke komme an paa, om der havde været en anden Tankegang hos Ministeriet under de tidligere Forhandlinger end den, som nu har fundet sit Udtryk ved den omhandlede Passus i Budskabet. Jeg vil dog derved tillade mig at bemærke, at der ubetvivelst ikke blot handlede om en tidligere Tankegang hos Ministeriet, forsaavidt der spurgtes om Kongelovens Arvesølge skulde vedblive at bestaae eller ikke, men om en virkelig Bestanddeel, som var antaget eller ialfald stiltiende forudsat i de Dvereenkomster, paa hvis Grundlag Londonertractaten er bleven afsluttet. Jeg vil fremdeles erkende, at en Fremlæggelse af yderligere Acter og Oplysninger er idetmindste mindre nødvendig nu, naar det erkendes at Spørgsmaal om den tidmælte Passus blot skal afgjøres efter Betragtningen over dens egen Nytte og Gavnlighed; men jeg vil dog i Forbigaaende tillade mig at bemærke, at den meget ærede Minister har misforstaaet mig, naar han troede, at jeg havde stget til, at den Redactionsforandring, der skal være foretaget i Warschauerprotokollen, vedkom specielt den vedværende